

Som jeg sagde i indledningen, træffes alle afgørelser om forældremyndighed og samvær altid ud fra, hvad der er bedst for barnet. De gældende regler sikrer, at der altid tages hensyn til barnets bedste.

Det gælder også for § 16 i lov om forældremyndighed og samvær. Den bestemmelse skal læses i sammenhæng med lovens § 17, der klart siger, at afgørelse om samværet træffes efter, hvad der er bedst for barnet. Det er sådan, statsamtterne og Familiestyrelsen administrerer loven.

§ 16 tager udgangspunkt i det, der heldigvis er hovedreglen, nemlig at barnet har kontakt til begge forældre, selv om forældrene ikke bor sammen. Den beskriver det grundlæggende princip, at det *har* stor betydning for barnet at have kontakt med begge forældre under opvæksten. At gøre det til en betingelse for samvær, at samværsforælderen beviser, at det er godt for barnet at have kontakt med den pågældende forælder, synes jeg vil stride mod dette udgangspunkt.

Forslaget drejer sig om den meget lille gruppe af sager, hvor der er tvivl om, hvorvidt der skal være samvær eller ej. Loven tager klar stilling til det spørgsmål. Myndighederne skal afslå samvær, hvis det er påkrævet af hensyn til barnet; bestemmelsen har fokus på barnet, ikke på forældrene.

Jeg er helt enig i det grundlæggende element i forslaget: Vi må ikke tvinge børn til samvær, hvis det ikke er godt for dem. Det er faktisk også sådan, myndighederne administrerer samværsområdet. Det betyder ikke, at vi ikke kan forbedre samværsområdet.

Jeg lægger stor vægt på, at vi gør alt, hvad vi kan for at løse de meget svære og ulykkelige sager. Statsamtterne og Familiestyrelsen sørger derfor løbende for at udvikle samværspraksis i lyset af de erfaringer, som myndighederne indhenter. Jeg mener ikke, det kan være afgørende, om der afslås samvær i flere eller færre sager. Det afgørende er, om den enkelte afgørelse er bedst for det konkrete barn.

Når der er tvivl om samværet, skal der foretages de undersøgelser, som er nødvendige for at vurdere, hvad der er bedst for barnet. Når der af hensyn til barnet bør være samvær, så skal myndighederne sørge for at fastsætte dette samvær, der passer til barnet. Samværet kan skræddersys til det enkelte barns aktuelle situation og samværsforældrenes forældreevne. Der kan f.eks.

fastsættes overvåget samvær eller samvær i begrænset omfang.

Kl. 14.45

Samtidig handler beslutningsforslaget om tvangsfuldbyrdelse af samvær. Og vi er jo alle sammen enige om, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at undgå disse situationer, især for barnet, hvor bopælsforældrene tvinges til at udlevere barnet. Fogedretten kan i dag undlade at tvangsfuldbyrde samvær, hvis det vil være til skade for barnet. Til brug for det kan fogedretten bestemme, at der skal foretages en børnesagkyndig undersøgelse. Endvidere kan fogedretten tilkalde en uvildig person til at varetage barnets tarv under sagen.

Jeg *må* have tillid til, at domstolene ikke fuldbyrder afgørelser om samvær, uden at sagen er undersøgt grundigt. Det er alt for firkantet at gøre bestemte sagsskridt obligatoriske.

Forældre, der er blevet skilt, skal efter forslaget have bedre muligheder for at indgå i støttenetværk med andre forældre. Det foreslår Kristendemokraterne. Jeg er naturligvis helt enig i formålet med forslaget, at hjælpe forældre til at samarbejde, men jeg kan ikke støtte forslaget. Det skyldes, at forældrene allerede kan få børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling. Der er ikke behov for, at nye og omkostningskrævende tiltag bliver sat i værk. Jeg synes i stedet, vi skal arbejde på at forbedre og udbygge de eksisterende rådgivningstilbud. Det er et arbejde, som allerede foregår i statsamtterne og i Familiestyrelsen.

Endvidere foreslår Kristendemokraterne, at et barn skal have ret til samvær med andre end barnets forældre. Det synes jeg er et rigtig godt forslag, som jeg kan støtte at vi ser nærmere på. Faktisk er det allerede iværksat. Det udvalg, der skal overveje gennemførelsen af Haagkonventionen om forældreansvar, skal også overveje, om der bør indføres en adgang til samvær med andre end forældre. Og jeg venter selvfølgelig med spænding på resultatet af udvalgets overvejelser.

Endelige foreslås det, at forældre med fælles børn under 16 år af hensyn til barnet altid skal tage imod et mæglingstilbud, før de kan blive separeret eller skilt, og før de kan rejse sag om forældreansvar eller samvær.

Som tidligere nævnt mener jeg, at vi skal satse på mægling og rådgivning til løsning af konflikter om forældremyndighed og samvær, men jeg kan ikke støtte tanken om at gøre mægling obligatorisk. Formålet med konfliktmæglingen